

Durban 2 var en sejr for FN og de deltagende lande

Durban 2-slutdokumentet er en sejr for FN og de medlemslande, herunder Danmark, der blev ved forhandlingsbordet. Det er deres fortjeneste, at formuleringer, der satte lighedstegn mellem forhånelser af religioner og racisme, udgik af teksten. Den ensidige kritik af Israel udgik også, og den snævre fokusering på islamofobi blev udvidet til at omfatte antisemitisme, kristianofobi og anti-arabisme. Uanset anti-semitiske udfald fra Irans præsident blev det understreget, at holocaust ikke må blive glemt, og afsnittet om bekæmpelse af straffrihed for folkemord blev skærpet. Der kom desuden vigtige afsnit til om bekæmpelse af diskrimination og vold imod kvinder og børn. Samtidig har slutdokumentet dog mangler; der er f.eks. intet om bekæmpelse af diskrimination på grund af seksuel observans. Men Durban 2 viste, at kun dialog kan løse problemer.

Udviklingen i kølvandet på *11. september* og *Muhammed-tegningerne* har sat fokus på dilemmaet og på forpligtelserne i Konventionen vedrørende de borgerlige og politiske rettigheder, især i artikel 20, stk. 2: *Enhver tilskyndelse til nationalt had, racehad eller religiøst had, som ophidser til forskelsbehandling, fjendtlighed eller vold, skal være forbudt ved lov.* Det er bl.a. derfor, vi har en blasfemiparagraf i dansk lovgivning.

Der er nu behov for at fortsætte diskussionen om ytringsfriheden på en måde, der ikke er konfrontatorisk, samtidig med at vi står vagt om ytringsfrihedens grundlæggende status. FN-forbundet opfordrer regeringen til, at engagere Danmark aktivt i de *workshops* om emnet, der vil blive afholdt af FN's højkommisær for menneskerettigheder.